

[Svend Haugaard.]

kanne gives af ministeren, og det kunne sikre forsvarligheden og ensartetheden. Der er næppe grund til at tro, at der skulle komme noget særligt modsætningsforhold imellem et sådant udvalg og amtets tekniske udvalg eller zonemyndighederne.

Den tredje mulighed kunne være, at man opretholder de nuværende fredningsplanudvalg i direkte tilknytning til ministeriet, men i så fald må der være en klarere opdeling, der må være mindre dobbeltadministration, og der må være en begrænsning af beføjelserne.

Jeg mener i det store og hele, som det er blevet sagt, at fredningsplanudvalgene har fungeret godt, når man ser bort fra dobbeltadministrationen. Der har været enkelte tilfælde af, at man har optrådt som byplanlæggere, hvad man naturligvis ikke skal. Der har været en del eksempler på, at man har ønsket gamle bygninger i det åbne land fjernet eller nedlagt fremfor restaureret, men det kan der jo rettes på, ved at man simpelt hen overlader den slags ting til zonemyndighederne som eneområde.

Vejbyggelinjen skal man naturligvis ikke tage hensyn til ud fra fredningshensyn, det må være vejhensyn. Støjzoner er næppe heller nogen fredningssag, og det samme kan måske gælde strand- og skovbyggelinjer inden for byzonen. Endelig er der spørgsmålet om stemmeret, om det ikke skulle begrænses i disse udvalg, hvis de skal fortsætte den nuværende status, til de folkevalgte.

Jeg skal ikke i dag lægge mig fast på, hvilken ordning der er den bedste, men vi står åbne for en forhandling, og jeg kan sige som afslutning, at vi ønsker en ordning, som tilgodeser både en enkel og hurtig behandling og fortsat stærk vægt på at bevare naturværdierne. Jeg håber, det må være muligt at finde en ordning, der forener disse synspunkter.

H. C. Toft (KF):

Når vi i dag på baggrund af miljøministerens redegørelse om regeringens overvejelser skal tage stilling til, om de beføjelser, som fredningsplanudvalgene har i henhold til naturfredningsloven, skal overføres til amterne, vil jeg gerne først stærkt understrege, at det konservative folkeparti mener, at fredningsinteresserne og fredningsarbejdet

bør have en fremskudt plads i samfundsplanlægningen, så vi beskytter og sikrer naturværdierne. Jeg vil også gerne give udtryk for, at dansk fredningsadministration i det hele har været garanter for en værdifuld beskyttelse af naturværdierne, og jeg vil tilføje, at adskillige fredningsplanudvalg har ydet særdeles værdifulde bidrag til løsning af disse opgaver.

Men med den videre udbygning af planlægningsarbejdet i vort samfund må vi også drage omsorg for, at der ikke finder overlappingssted, som fordyrer, forsinker og vanskeliggør opgavernes effektive og sammenhængende løsning. Det er den situation, man kommer i, når man ensidigt fastholder organer, som efter nyere lovgivning med god begrundelse bør inkorporeres i et nyt organ.

Det var da også begrundelsen for, at det folketingsudvalg, der i sidste folketingsamling behandlede loven om lands- og regionplaner, foranstaltede et samråd med boligministeren og kulturministeren og herunder rejste spørgsmålet om hensigtsmæssigheden af den nuværende opbygning af fredningsmyndighederne og navnlig organisationen af fredningsplanudvalgene i relation til loven om regionsplanlægning.

Det var for det konservative folkeparti magtpåliggende at ændre den bestående tilstand, hvor vi gang på gang stod over for, at 4-5 ministre skulle deltage i beslutningsprocesser, som af den grund blev meget langsomme, for ikke at sige uendelig omstændelige at komme til en afslutning på. Vi ønsker altså en koordinering af planlægningsarbejdet og at koncentrere det et enkelt sted.

Nu, hvor miljøministeren har samlet beføjelser til sit ministerium, der tidligere var undergivet andre ministerier, skulle der vel være større håb om, at denne koordinering af lovgivningen må kunne finde sted. Der er da ikke noget prestigetab for nogen minister, der kan virke hindrende herfor.

Når spørgsmålet rejses, om fredningsudvalgenes beføjelser kunne henlægges til amtsrådene, var baggrunden herfor altså et ønske om forenkling og undgåelse af dobbeltadministration, som jeg har nævnt. Af ministerens redegørelse fremgår det vel nærmest, at ministeren i dag er mere usikker over for den rejste tanke end det, der kom